

דאיתחזאי קמייתא לא איתחזאי בתרייתא, כשנראתה הראשונה להביא ממנה קרבנות, הרי עדיין לא נראתה השניה לכך, היות שעדיין לא נתרמה; ולפיכך לורחים אותם מזו שנראתה ראשונה לכך —

אבל בעניננו, שנראו כל שלושת השעירים כאחד להישלח לעזאזל כשנגמרו כל המתנות, אין לך ללמוד שמצוה לשלח רק את זה שהוגרל עליו ראשון.

אלא רבי יוסי דפסח —

דתניא: המפריש פסחו ואבד, והפריש אחר תחתיו, ואחר כך נמצא הראשון והרי שניהן עומדין, אי זה מהן שירצה יקריב, דברי חכמים.

רבי יוסי אומר: מצוה בראשון, ואם היה שני מובחר ממנו, הרי זה יביאנו לשני.

הדרן עלך פרק הוציאו לו

פרק שני שעירי

מתניתין:

שני שעירי יום הכיפורים [אחד לה' ואחד לעזאזל] מצותן שיהיו שניהן שוין במראה, בצבעם [שהיה שניהם שחורים או לבנים או שחומים], ושיום בקומה, (1) ובדמים, שיקנו

ורב שימי משמיה דרבא אמר: אחרון משלח.

ומקשינן: בשלמא רב שימי משמיה דרבא דאמר: אחרון משלח, יש להבין טעמו, משום דקסבר: הואיל וגמר בו כפרה בכך זוגו, ולפיכך שעיר זה הוא שמשלח [רא"ל].

אלא רב פפי משמיה דרבא דאמר: ראשון משלח, אף שהוא סובר כי אין שייך סברת "הואיל וגמר בו כפרה" אלא בכך זוגו שעלה לה' ולא בו, מכל מקום מאי קסבר, מאיזה טעם משלח את הראשון [עפ"י ת"י]!?

ומפרשינן: סבר לה כרבי יוסי דקאמר: מצוה בראשון.

דתנן: שלש קופות היו במקדש של שלש שלש סאין, שבהם תורמים את הלשכה.

ישראל היו נותנין את שקליהן [מחצית השקל לקרבנות ציבור] בלשכה מיוחדת, וממנה היו מעבירים את השקלים לשלש קופות, והיה כתוב עליהם א ב ג.

ותניא: אמר רבי יוסי: למה כתוב עליהם אב"ג? כדי לידע איזה מהן נתרמה ראשון, להביא הימנה [ליטול לקרבנות ציבור מן הקופה הראשונה] בראשון [בתחילה], שמצוה בראשון.

ודחינן: אין לדמות עניננו לקופות, כי יש לומר: דילמא שאני התם דבעידנא

1. הקשו הראשונים: איך יתכן ששני השעירים יהיו שוים במראה ובקומה ובדמים? הרי בענין בן סורר ומורה אמרו חכמים [סנהדרין עא א] שלא היה מעולם, וגם לא יהיה יתקיים דין בן סורר ומורה לעולם. כי צריך שיהיו אביו ואמו שוים במראה ובקומה!

1. הקשו הראשונים: איך יתכן ששני השעירים יהיו שוים במראה ובקומה ובדמים? הרי בענין בן סורר ומורה אמרו חכמים [סנהדרין עא א]